

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1206/2024
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из села ..., чији је пуномоћник Милош Сенић, адвокат из ..., против тужене АД „Електромрежа Србије“ Београд, чији је пуномоћник Србољуб Стефановић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2449/23 од 26.07.2023. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2449/23 од 26.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2449/23 од 26.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 11982/20 од 13.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди постојање права стварне службености на послужном добру које је у својини тужилаца, непокретности кп.бр. ..., уписаној у лист непокретности ... КО ..., а у корист туженог. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављену законску стварну службеност преласка далековода јачине 400кв бр. 460 ТС Ниш 2- ТС Лесковац 2, који је у власништву туженог, на кп.бр. 1826, уписаној у лист непокретности ... КО ..., која је у власништву тужилаца у површини од 1511 м², у датим мерама и границама, исплати 14.742,00 динара, односно сваком од тужилаца износ од по 7.371,00 динара, са законском затезном каматом од 13.02.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 115.290,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим одбијен је захтев тужилаца за исплату законске затезене камате на досуђени износ трошкова парничног поступка, за период од пресуђења до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2449/23 од 26.07.2023. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је обавезивање тужене на исплату тужиоцима накнаде због конституисаног права законске стварне службености провођењем преко катастарске парцеле тужилаца, надземних електричних водова далековода у корист тужене, на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлуке нижестепених судова о обавези туженог да тужиоцима исплати накнаду и о питању застарелости права на ту накнаду, донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године о правној природи накнаде због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем и о застарелости те накнаде. По овом правном ставу правилно је као дан почетка рачунања рока застарелости узет дан када је на основу одлуке надлежног управног органа електроурежа стављена у функцију.

Из изложених разлога, пошто нема правних питања која би налагала потребу одлучивања о изјављеној ревизији као о посебној, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољено у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења стварне службености и накнаде тужиоци су поднели 24.12.2020. године, а вредност предмета спора по тужби тужилаца, као формалних супарничара је 7.371,00 динара.

С обзиром да у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић